209. Prehranjevanje človeškega telesa

1 (Gospod): »Dragi prijatelj in vrhovni mestni sodnik, na to tvoje vprašanje, ki si ga tako ostroumno zastavil, ti bom tudi jasno in ostroumno odgovoril.
2 Glej, na videz je med čudeži, ki sem jih delal, opazna razlika, v bistvu pa niti ne. Glej, vse kar zaužiješ in sprejmeš v želodec za okrepitev in oživitev telesa, ni tako mrtvo, kot misliš. Ločimo tri stopnje: prva je materialna, to je, kar vidiš, čutiš in okusiš v ustih kot dobro, če je jed okusno pripravljena, še pred tem pa z nosom vdihuješ prijeten vonj jedi. Glej, to vse oživlja tvoje telo.
3 Druga: Ko jedi pridejo v želodec, se tam nekako znova skuhajo in se pri tem razvijeta dve poglavitni sestavini, od katerih ena, kot bolj groba, hrani telo, njegove sklepe in mišice, druga pa se po krvi, ki je sestavljena iz teh dveh sestavin, usmeri povsod tja, kjer telo potrebuje hrano in okrepitev.
4 Če se ti sestavini v zgornjem želodcu iz tistega, kar zaužiješ, pravilno izločita in razpošljeta povsod po telesu, postaneš žejen in začneš piti. Tako pride hrana v spodnji, manjši želodec, ki je razdeljen v dvanajst predalčkov. V njem se z vrenjem iz majhnih celic zaužite hrane izloči etrska snov, ki oživlja živce, zato bi jo lahko imenoval tudi duh živcev.
5 Izredno pretanjeno etrsko - imenovali ga bomo substanca - pride po skrajno skrivni poti skozi vranico v srce, iz srca pa povsem izčiščeno v človekovo dušo. In tako duša iz vsake hrane, ki jo zaužiješ, posrka vase vse sebi sorodno in se v vseh svojih, telesu podobnih, posameznih sestavnih delih, prehranjuje in krepi.
6 To lahko razbereš iz tega, da se ti govorjenje in presojanje, če si lačen ali žejen, zatikata, tkivo misli in zamisli pa ni povezano. Če pa prej zaužiješ čisto in dobro hrano in tudi piješ čisto in dobro vino, pa bosta tvoje govorjenje in presojanje v najkrajšem času povsem drugačna, to pa hkrati nasiti in krepi dušo. Če pa dlje časa ne bi zaužil ali spil ničesar, pa bi se tvojemu mišljenju, govorjenju in presojanju kmalu zelo slabo godilo.
7 Ko hrana vse najpomembnejše odda v telo, v njegovo živčevje in dušo, se vse zares neuporabno iz zaužite oživljajoče snovi po dveh naravnih poteh izloči iz telesa. Če pa je človek postal uživač in malikovalec svojega trebuha, se zaužita hrana in tudi prevelika količina popitega vina v obeh tebi znanih želodcih ne moreta več do konca razkrojiti, in tako številni neizločeni delci, ki sicer oživljajo telo, živčevje in dušo zaidejo v velik trebuh in drobovje, potujejo pa tudi skozi jetra in vranico v mehur, tam znova povzročajo vrenje, iz katerega se sčasoma razvijejo različne telesne bolezni, ki dušo polenijo, otopijo in ohromijo.
8 Iz teh slabih snovi pa se pogosto razvije še druga nadloga. Ko namreč zli, še nezreli naravni duhovi iz ozračja opazijo, da se je v trebuhu in spodnjem delu telesa takšnega človeka nabrala množica njim sorodnih naravnih duhov, kmalu vdrejo v njegovo telo in se združijo s sebi podobnimi duhovi, ki so že v telesu.

9 Če se to zgodi, je s takšnim človekom zelo slabo. Številne hude in neozdravljive bolezni se ne lotijo samo njegovega telesa, temveč tudi njegove duše, ki se zato, ker je tako zelo oslabela in postala lena, ne more več obraniti, in čedalje bolj prehaja v svoje čutno in trpeče meso.
10 Da bi se preprečilo, da bi duša postala povsem materialna, ni druge poti kot huda bolezen telesa samega. Takšen človek potem izgubi ves tek in skuša z zdravili odpraviti staro nesnago iz telesa. Tu in tam mu takšno zdravljenje tudi uspe, toda nikoli popolnoma, in takšen človek se potem samo malo spozabi in spet oživi prejšnje stare duhove, ki so ga trpinčili, in potem je njegovo drugo trpeče stanje po navadi hujše od prvega.
11 To pa ni edino slabo stanje, ki ga človek privabi s svojim pre- najedanjem in pijančevanjem. Pridruži se mu še tretje, veliko hujše, ko ga obsede resnično zli duh ali več njih, ki so še pred nedavnim ali že dolgo prej v resničnosti prestajali svojo preizkušnjo življenjske svobode v telesu nekega človeka. Te tretje nadloge pa človeka ne more več rešiti noben zemeljski zdravnik, temveč le Jaz sam in tudi tisti, ki mu Jaz podelim moč in oblast za to.«

210. Človekova najpomembnejša hrana

1 (Gospod): »Če hoče človek telesno in duševno ostati zdrav, se mora že od rojstva prehranjevati zmerno in s čisto hrano.
2 Poglejte Mene! Po telesu sem tudi človek, zmeraj jem in pijem enake jedi, žejo pa gasim s čistim, dobrim in zdravim vinom - toda zmeraj zmerno in z namenom. Kar zdaj uživam pred tvojimi očmi, sem užival že v otroških letih, prav tako tudi večina Mojih učencev, ki so bili skoraj vsi ribiči in so živeli od ribolova.
3 Iz prodanega presežka so kupovali nujna oblačila, kruh, sol in tudi vino, ki so ga obilo mešali z vodo. Kar vprašajte, ali je morda kdo od njih kdaj trpel zaradi kakšne bolezni, razen enega, ki ti ga ne bom natančneje omenil.
4 Povem ti: Če bi ljudje ostali pri hrani, ki jim jo je predpisal prerok Mojzes, ne bi potrebovali zdravnikov z njihovimi zdravili. Toda začeli so tako kakor pogani po zgledu epikurejcev polniti svoje telo s stotinami tako imenovanih slastnih jedi, in kmalu zapadli različnim boleznim.
5 Dobre vrste rib, ki živijo v čisti vodi in so pripravljene tako, kakor smo jih zaužili, so najbolj zdrava hrana za človekovo telo!

6 Kjer pa takšnih rib ni, pa sta pšenični in ječmenov kruh sama po sebi najbolj zdrava človeška hrana, poleg njiju pa tudi mleko zdravih krav, koz in ovac. Med stročnicami sta na prvem mestu leča in kaša iz velike perzijske turščice. Od mesa uživajte samo meso piščancev in golobov, meso najbolj zdravega in čistega goveda in tudi meso koz in ovac, in to zmeraj brez vsake krvi, pečeno ali kuhano; bolj priporočljivo je pečeno kakor kuhano.
7 Živalske krvi naj ne uživa nihče.
8 Kar sem ti zdaj povedal, je za človeka najpreprostejša, najčistejša in najbolj zdrava hrana. Vse drugo - zlasti v pretiranih količinah - človeku škoduje, zlasti če pred tem ni bilo pripravljeno tako, da se je odstranilo vse, kar je povezano z zlimi naravnimi duhovi.«
9 Vrhovni mestni sodnik Me je vprašal: »O Gospod in Mojster, kaj pa je z najbolj slastnim sadjem, gomolji in korenikami?«
10 Jaz sem rekel: »Užitno sadje mora biti predvsem dozorelo. Če je takšno, se lahko uživa zmerno. Kljub temu pa je kuhano, pečeno ali posušeno bolj zdravo od surovega, ker se s kuhanjem, pečenjem in sušenjem iz njega izženejo slabi in še nedozoreli naravni življenjski duhovi. Enako velja za gomolje in korenike.
11 Poznaš sadje, gomolje in korenike, ki so primerni za človekovo prehrano, vendar to lačnemu ali požrešnemu človeku ni dovolj, domislil si je še množico živil iz rastlinskega in živalskega sveta, posledica pa so čedalje bolj naraščajoče in kar se da različne telesne bolezni.
12 Iz tega, kar sem ti zdaj povedal, lahko sam zlahka ugotoviš, da pravzaprav s Svojo voljo enako ustvarim njivo s to ali ono vrsto žita, napolnim kaščo z že zrelim žitom, ali pa predte, kot pred vsakega drugega, postavim že pečen kruh in ga tudi pomnožim, če je treba. Enako je z različnim mesom; tako kakor lahko ustvarim žive živali, lahko ustvarim tudi njihovo meso, ga pripravim, in ga pripravljenega po potrebi pomnožim.«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 10